

TORONYIRÁNY

XIII. 20.

2019. május 19.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Húsvét 5. vasárnapja

Május 24. Szűz Mária, keresztények segítségére

Nem vezet más út az Isten szeretetének megtapasztalásához, csak Krisztusnak, a Megváltónak az elfogadása. Az Atya üdvözítő szeretete természetfölötti jelenség, és csak a hit világánál közeledhetünk hozzá. Aki őszinte elmélyedéssel felismeri, hogy az ő élete is üdvtörténet, mert a kötelesség, az önfegyelmzés és a hit vigasztalása által egyre inkább az üdvösség várományosának érzi magát, annak igazi meggyőződése lehet erről az atyai szeretetről. Megérti azt is, hogy amikor Isten a szeretetéről nyilatkozott, akkor olyan komolyan vette az embert, amilyen komolyan csak Isten veheti a teremtményét. Azt az örök emberi vágyat akarta kielégíteni, és betölteni, amely valakinek a jóságánál és erejében akar megnyugodni, illetőleg el akar jutni az élet teljességéhez. Az üdvtörténet annak a baráti életközösségnek az elővételezése, amelyet örök boldogságnak nevezünk.

Az elővételezés a hangnemben és a kifejezésekben is megnyilvánul.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. ApCsel 14,21b-27** Pál apostol Barnabás kíséretében első missziós útja végén visszatér Antiochiába. Számtalan településen főleg a pogányságból megtért tagokból álló közösségeket alapítottak, melyek élére imával és kézzel a szentírás elolvasásával rendeltek.
- 2. Jel 21,1-5a** Az ember életének célja az a végső állapot, az üdvösség állapota, melyben Isten végtelen szeretete mindent tökéletesen és végérvényesen áthat.
- 3. Jn 13,31-33a.34-35** Jézus végrendeletszerűen hagyja meg apostolainak és mindenkor követőinek, hogy azzal a szeretettel legyenek egymás iránt, mellyel ő szerette őket.

A krisztusi szeretet hatékonysága

A hit, a remény, a szeretet és az erkölcsi állásfoglalás belső lelki dolog. Ezekről nem lehet statisztikát vezetni. Isten országa földi megnyilvánulásának inkább csak jelei vannak, de azt hatásaiban és terjedelmében nem tudjuk felmérni. Néhány utalást mégis tehetünk. Az apostol ószövetségi nyelvhasználattal Krisztus egyházát „jegyesnek” nevezi, amely soha nem lesz hűtlen küldetéséhez. Az egyes hívőkben lehet ingadozás a hit dolgaiban, a kötelességek felismerésében és teljesítésében, de a történelem tanúsága szerint az egyházban folytatódik Péter mélységesen emberi vallomása: „Uram, kihez mennék? Tied az örök életet adó tanítás. Mi hittünk és tudjuk, hogy te vagy az Isten Szentje” (Jn 6,69). A hívők milliói vannak úgy, hogy nem értik az Isten végzéseit, nehézzé találják az élet keresztjét is, de maradnak, mert az élet végső értelméről, az igazságosság teljes győzelméről és az örök hazatalálásról Krisztuson kívül senki nem mert bizonyítékot szolgáltatni. Megérzik azt is, hogy őbenne az Isten szeretettel közeledett, igazi önfeláldozó, jóakaró szeretettel, azért ő nem fog félrevezetni. Neki az ember kedvesebb volt, minthogy a legsúlyosabb kérdésekben könnyelmű játékot folytasson vele. Azután a botladozó emberek meglátják azt is, hogy Krisztus olyan Atyát hirdetett, akihez ő maga ellenségeiért is mert imádkozni. Az Atya irgalmáról kifejezőbb bizonyítékot nem lehetett volna adni. Ezért a hívő emberek életéből nem hiányzik az őszinte bűnbánat. Teilhard de Chardin is csak azért, mert a fejlődésről szóló fejtegetésnek ilyen címet adni: „Hiszek az emberben”, mert ő maga keresztény volt és tudta, hogy a természetfölötti kibontakozás erői benne működnek a világban. A hívő ember is átéli, hogy földi viszonylatban a legtöbb problémája megoldatlan marad. Ki mondhatja el magáról, hogy megtalálta a teljes igazságot, véghezvitte terveit, tudott segíteni azokon, akik segítségért fordultak hozzá. Amikor magunkba nézünk, elfoghatna a kishitűség, hiszen hol vagyunk attól, amit krisztusi nagykorúságnak lehetne nevezni? Amellett megtapasztaljuk, hogy mások még több tragédiát élnek át. Ennek ellenére a keresztény remény nem tűnik el, mert Krisztus ígéretet tett, hogy életünk az isteni teljességnél fog kikötni. Ezért vállaljuk az állandó befektetést az állandó önlégyszéket és újrakezdést. Végül meg kell látni azt is, hogy az egyházban nem szűnik

meg a közösségi liturgia, az imádás, a hálaadás és dicsőítés. Ez is válasz az isteni szeretetre. Bizonyítja azt, hogy nemcsak gyarlóságunkat, elégtelenségünket és szenvedéseinket tartjuk számon, hanem a felülről kapott jótéteményeket is.

Külön tudatosítani kell magunkban azt a gondolatot, hogy az imádság és főleg az egyház hivatalos Istentisztelete a tisztult szeretet megnyilatkozása. Azé a szereteté, amely már nem a magát keresi, hanem a másik javát és dicsőségét. A hálaadásban és dicsőítésben mutatjuk meg igazán, hogy Istent személynek érezzük és a múlandó földi viszontagságokon túl van mondanivalónk egymásnak, és mindig is lesz. A kérés és az engesztelés is valódi ima, szükségünk is van rá egész életünk folyamán, de azért mindkettő csak a földi vándorút kísérője. A hála és a hódolat azonban elővételezi az örök élet szellemiségét, és kifejezi azt, hogy találkoztam egy felsőbbrendű valakivel, akinek én is fontos vagyok, s aki fölvettem engem az én-te közösségbe. Az örök életet, az örök jutalmazást csak akkor lehet valóságnak tartani, ha nem valamilyen követelménynek, elvnek, igazságnak vesszük, hanem az élő, személyes Isten kitárulásának. Aki maga a teljesség, az igazság, az élet, az nem játszik a szavaival, s nem olt bele teremtményeibe olyan szellemi igényt, amely soha ki nem elégülhet. Főleg pedig a történelemben nem viszi bele az üdvözítő szeretet megnyilvánulásait, ha nem az a szándéka, hogy szeretete végele boldogságot nyújtson.

Az a szeretet, amely csak ígér, de a döntő pillanatban cserben hagy, vagy amely többet ígér, mint amit nyújtani tud, az már gyökerében önző és hamis. Az üdvtörténelemből azt az Atyát ismertük meg, aki elkötelezte magát, aki igazolta hűségét, s aki egész atyaságát belevitte az emberrel való kapcsolatába akkor, amikor Fiát nekünk adta, illetőleg áldozattá tette. A hálaadó és a dicsőítő ima csak ennek a hitnek a következménye lehet. A keresztény hitben el kell jutni odáig, hogy az Istennel fennálló kapcsolat ne essék áldozatul az anyagi javak elvesztésén érzett fájdalomnak, vagy más szomorúságnak és csalódásnak. Isten éppen arról biztosít, hogy „a szeretet nem szűnik meg” s hogy az örök életben mindent visszakapunk. Ezért adhatott ilyen felhívást is: „Aki elveszti életét érettem, az megtalálja” (Mk 8,36). Nem kétséges, hogy a hívők közösségében megtalálható az a buzgóság, amely így akar választ adni az isteni szeretetre.

Beszélhetünk-e az emberek iránti szeretet hatékonyságáról? Teljesült-e Krisztus kérése, hogy meglegyen bennünk az a szeretet, amellyel az Atya tekint a Fiúra? Csak azt válaszolhatjuk, hogy a teljesség csak az üdvösség állapotában valósul meg. A földön minden feladat marad. Számunkra az az erény, amit meg akarunk valósítani, illetve amibe belevisszük képességeinket, hogy eredményt érjünk el. A földi szeretet csak ritka esetekben jelent kölcsönös megértést és megnyugvást. Talán csak akkor, ha az érzelmek feledtetik a további célokat. Az emberek közötti igazi szeretet inkább jóakaratból, türelemből, tervezésből, megbocsátásból és a viszonzás várásából áll. Az Istentől kapott szeretet is csak akkor hatékony bennünk, ha ezek az összetevői. Krisztus nem azt a szeretetet tette erénnyé, amely felénk sugárzik, hanem azt, amelyet nekünk kell gyakorolnunk. S ez a meglátás eligazít bennünket a hatékonyság kérdésében is. Addig panaszkodhatunk arról, hogy nincs szeretet a világban, amíg mi várjuk a szeretetet és melegében fel akarunk frissülni. Annak a szeretetnek a jelenléte azonban, amely adni akar, tőlünk függ. Ezt nem akkor kell gyakorolni, amikor arra méltó emberek vannak körülöttünk, hanem amikor egyáltalán emberek vannak körülöttünk. Éppen ott kell jól akarni, türelmesnek, vidámnak, megbocsátónak, szolgálatkésznek lenni, ahol ezek az erények hiányzanak. A szeretetet tudatosan bele kell vinni az emberi közösségbe, különben magától csak az ösztönös elkülönülés, érdek és önzés jelentkezik.

Gál Ferenc

Boldog szülők (22.)

Önmagunk derús urai

A mértékletesség erénye

A Szaléziak Kongregációjának egyik – Don Bosco által választott – mottója éppen ez: „munka és mértékletesség”. A szaléziei pedagógiája szerinti személyiségépítésben ennek az elhanyagolt értéknek ma nagy jelentősége van. A mértékletesség az ember szépsége: mindannyian ösztönösen csodáljuk azokat, akik „képesek uralkodni magukon” anélkül, hogy hideggé vagy közömbössé válnának. A mértékletesség lehetővé teszi, hogy felfedezzük az emberi gazdagságot, azt a belső kincset, amely rejtve marad, amikor az ember azzal tölti az idejét, hogy kívülről felállított modellekkel hasonlítgatja össze magát. Íme néhány nevelési cél.

Józanság. Sokan akkor gyakorolják, amikor a vonalaikra vigyáznak, mások a koleszterinszintjükre, de valójában nemcsak a súly kordában tartására szolgálnak. Mint az olyannyira rossz szemmel nézett szemérem, ez is azt jelenti, hogy képesek vagyunk uralkodni az ösztöneinken. A józanság ezenkívül lehetővé teszi, hogy valóban döntsünk. Korunk fogyasztói és reklámgépezete kegyetlenül arra hajlik, hogy „tökéletes fogyasztókat” csináljon a gyerekekből, nyomás alatt tartsa és belekényszerítse őket kívülről előírt és fölösleges kívánságok spiráljába.

Szüzesség. Manapság a gyerekek és a fiatalok erősen erotizált világban élnek. A 14 éves Donata szavai ezek: „Manapság tizenhét-tizenkilenc éves korban szűznek lenni szégyellnivaló, azt jelenti, hogy más vagy, mint a többiek, hogy túl puha vagy, a fiúk pedig azt mondják: ha nem fekszel le velem, elhagyalak.”

A szüzesség nem egyszerűen a szexuális kapcsolatok szabályozásának egy módja. Nemcsak a szex és a szerelem testi nyelvének helyes használatát mutatja, hanem a testet arra neveli, hogy valóban ki tudja fejezni a szerelmet, az érzelmeket pedig kedvességre és érzékenységre. Ezért a szavakon és a tetteken túl a gondolatokra is vonatkozik. Az ember egész lényének fejlődését jelenti azzal kapcsolatban, hogy hogyan élje meg a szerelmet, és hogyan fejezze ki azt testével igazul és őszintén. De ahhoz, hogy erre az eredményre jussanak, a szülőknek meg kell tanulniuk valóban őszintén beszélni a gyerekekkel.

Kedvesség. Nem jelenti csupán a jólneveltség szabályainak betartását (bár az is nagy eredmény). Egy olyan társadalomban, ahol pörlekedők és méregzsákok a durva lelkületű ember erkölcsével mindig felülkerekednek, uralkodni saját agresszivitásunkon, dühünkön és mérgünkön, látszólag vereségnek tűnik. Pedig ez az új világ igazi kezdete.

Ízlés az öltözködésben. Az öltözködés testünk jele, testünk pedig lelkünk tükré. Az öltözködésnek saját nyelve van, ahogy a testnek is. A fiatalok nagyon jól tudják, hogy öltözködésükkel ki akarnak fejezni valamit. A szülők diszkrét segítségével kitisztulhat előttük fejlődésüknek ez az oldala.

Türelem és megbocsátás. Az egyik legszebb imádság, amit ismerünk, így szól: „Ó, Uram, add, hogy a rosszak jók legyenek, és hogy a jók türelmesek legyenek.” Bocsánatot kérni és megbocsátani, megbocsátónak lenni és részvétet gyakorolni akarati kérdés. Nehéz is. De ez a humánus magatartás egyik csúcsa.

Ahogy egy bölcs megjegyezte: „Hagyd el. Miért kötödsz a szenvedéshez? A tegnapi sérelmeivel kapcsolatban nem tudsz mit tenni, az ítélet pedig nem a te dolgod. Akkor pedig miért kapaszkodsz bele éppen abba, ami távol tart a reménytől és a szeretettől?”

Alázat és humor. Annak a bátor megvallását jelenti, hogy nem vagyunk tökéletesek. A „szuperemberek” klímájában nehéz féken tartani a „szupergöögöt”, a végkifejlet pedig elkerülhetetlen: végtelenül hatalmaskodó légkört teremtünk. Az emberi fejlődés különben is elképzelhetetlen a tökéletlenség nélkül.

Aki tökéletesnek érzi magát, és meg van elégedve magával, az nem keresi az újat, és ezért nem is találhat semmi újra. A tökéletlenek jelentik a fejlődés sóját: azok, akik keresnek és kutatnak. Tudatában vannak önnön tökéletlenségüknek, és próbálnak túljutni rajta. Önmagunkat és másokat megbocsátóan szeretni – ez azt jelenti, hogy elfogadjuk magunkat és másokat olyannak, amilyenek vagyunk, azzal a törekvéssel, hogy segítsük egymást, mert csak kézenfogva haladhatunk előre a közös úton.

A beképzeltségből születnek a legvadabb frusztrációk. Az alázat több, mint önmagunk egyszerű elfogadása: azt jelenti, hogy mindazt, ami magunkkal kapcsolatos, a létezés boldogságától indítjuk el. A feszültségek oldószere, amelyek mind az óriási karriervágyból fakadnak, a humor. A humor bátorságot ad ahhoz, hogy leszálljunk arról a piedesztálról, amelyre képzeletünk emel minket, és ez az az erő, amelynek segítségével újra és újra megbékülünk az élettel, amely mindig fejlődés a több és a jobb felé.

A zavaró elem

Az iskola

A családi manőverezés összességében elég viharos lehet akkor is, ha a szülők a türelem, a megértés és a józan ész mintaképei. Van ugyanis egy külső zavaró elem, amellyel mindig számolni kell: ez az iskola. Pontosabban fogalmazva az iskolai jó előmenetel fétise. Az úgynevezett „siker” Bettelheim szerint fontos okozója a szülők és a gyerekek közötti nézeteltéréseknek.

Don Bosco pedagógiai programjának három jelszava: vidámság, tanulás és jámborság. A klasszikus szalézi házak ezért hármas szerkezetűek: udvar, iskola és templom. Don Bosco szerint az iskola kardinális kérdés a fiatalok személyiségfejlődésében. Ezt annyira fontosnak érezte, hogy az Egyházi Kollégium idejétől, tehát egész fiatal korától kezdve szervezett „vasárnapi és ünnepi” iskolákat. Később pedig, 1845 novemberében kibérelt három szobát az első torinói esti iskolák számára.

De Don Bosco legfőképpen arra jött rá, hogy az „ész képzése és fejlesztése” alapvető minden gyermek számára, és hogy mindenki sikeres lehet, ha olyan környezetbe kerül, amely ösztönzi a tanulásra. Don Bosco iskolaideálját ma így hívjuk: nevelő közösség: olyan hely, ahol nemcsak a megtanulandó tantárgyakhoz, hanem az önmagunk felépítéséhez szükséges eszközök is megtalálhatók. A jó iskolai eredmény a tanuló, a tanár és a szülők háromszögéből fakad. Ennek a háromszögnek a leggyengébb pontjai gyakran a szülők. Mi is igazából az ő szerepük? Mit tudnak csinálni a szülők, hogy segítsék gyermekük iskolai előmenetelét? Íme, néhány megállapítás:

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Isten hallgatása

A 88-ik zsoltárban olvasom: „a hold hűséges tanúm az égen”. Isten szavai arra a szövetségre utalnak, amelyet Dávidnak megerősít. Sík Sándor zsoltárfordításában így hangzik: „Dávidnak én hazudni nem fogok, / És mint a hold, örökre élni fog, / Erős tanúk az égi magasok.” Költői mondatok akár rímelve, akár az eredeti versmértéket követve. A különös mindkettőben a relatív értékű fogalom: a hold. Örök a hold, amely folyton változik? És a csillagos magasság? Nem arról van-e szó, hogy a szövetség ugyan örök, de változhat Isten magatartása, amelyről ugyancsak szó van a zsoltároknak, amikor a Teremtő nem zárja ki a büntetést és haragját sem?

Hogyan hallhatta mindezt a zsoltáros, amikor lejegyezte az Úr (Adonáj) szavait? Talán csak a költői nyelv lehetett az, ami így interpretálta a fentről jött üzenetet, és ilyenkor nem az számít, mi a pontos értelmezése, hanem csupán a kép, amely Isten titkát megközelíti. Mélységes hallgatásban érkeznek e szavak, nem annyira a fül, sokkal inkább a lélek fogja fel és közvetíti. Mindez azzal is megerősíthető, ami a zsoltárok mélyén - időn és téren kívül - a Lét híradásai, a Szereteté, mivel meg kell vallani, hogy Isten bármennyire igazságos és szigorú, az irgalom és a megbocsátás Atyja, amit az Ószövetség számtalan helyen igazol, például éppen Dáviddal kapcsolatban. Kérdezik: nem túlságosan régiek ezek a zsoltárok, hogy időszerűsíteni lehetne? Nem. Elmélyülve elmélkedni valamennyit, rádöbben az ember: Isten ma is mondja, üzeni szeretetét, szigorúságát, közel áll hozzánk, folyton a hűségét igazolja, bármennyire kiszámíthatatlanok a gondolataink. És éppen ezért ért meg bennünket. Istennek nem számít az idő, a tér, kommunikációja ugyanaz tegnap, ma és mindörökké, ahogyan Fia is ugyanaz, aki hitelesíti a zsoltári szót.

Ami a költészetet illeti: bizonyára sok világirodalmi nagyságot azért ragadott meg a zsoltárok hangja, mivel a mindenségen túli isteni hallgatás a legbeszédesebb minden időben.

Tóth Sándor

hírek ..... információk

A Lengyel Köztársaság Budapesti Nagykövetségén május 9-én, Csongrád megyéből három személy részesült az Andrzej Duda lengyel államfő által adományozott magasszintű állami elismerésben a lengyel-magyar kapcsolatok építéséért. Juhász Tünde kormány megbízott és Kakas Béla a Csongrád Megyei Közgyűlés elnöke a Lengyel Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjét vették át, Kiss-Rigó László püspök a Lengyel Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjét vehette át rövid ünnepség keretében Jerzy Snopek nagykövettől.

A Vodafone Magyarország Alapítvány Digitális Iskola Programjának keretében összesen 800 táblagépet és laptopot kap a Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában működő 12 oktatási intézmény. Többek között a gádorosi Kisboldogasszony Katolikus Általános Iskola, a kaszaperi Mátyás Király Katolikus Általános Iskola és Óvoda, a kétsopronyi Szent István Katolikus Óvoda és Általános Iskola, továbbá a Gál Ferenc Főiskola Pedagógiai Kara Szarvason. A digitális eszközök közül 200 darabot május 13-án, a Szegedi Dóm Látogatóközpontban tartott sajtóeseményen nyújtotta át az iskolák igazgatóinak Budai Jenő, a Vodafone Magyarország Zrt. vezérigazgató-helyettese.

A Digitális Iskola Programot azzal a céllal hozta létre a Vodafone Magyarország Alapítvány, hogy felszámolja a digitális analfabetizmust a hátrányos helyzetű gyermekek körében. A programban először a résztvevő iskolák tableteket és internet biztonsággal kapcsolatos oktatást kapnak, a második szakaszban elindul a szakmai program, melynek során a diákok digitális vetélkedőkön vehetnek részt. Mindeközben a pedagógusok tanítási módszertanába bekerülnek a digitális kompetenciafejlesztést segítő elemek.

A Szeged-Csanádi Egyházmegyei Hivatal munkatársai május 15-én és 16-án két napos palócföldi kiránduláson vettek részt. A kirándulás első állomása Mátraverebély-Szentkút volt, ahol a katolikus búcsújáró-helyet, a Szent-László forrást és az azt körülvevő vadregényes parkot nézhették meg a résztvevők. A mintegy 45 fős közösség ezt követően Hollókőre utazott, ahol a falunéző séta után rendhagyó történelem órán vett részt a hollókői várban. A napot a „pajtkerti lakoma”, valamint bor- és sajtókóstoló zárta. A kirándulás második napján Szécsényben a ferences kolostort, a ferences templomot – mely Kiss-Rigó László püspök első szolgálati helye volt – továbbá a Rákóczi szobát tekintették meg a zarándokok. A közösség tagjai szentmisén vettek részt a ferences templomban, majd látogatást tettek a Forgách kastélyban és megnézték a Rákóczi állama és Nógrád vármegye című kiállítást. Útban hazafelé a kirándulás résztvevői városnéző sétán vettek részt Balassagyarmaton, majd megtekintették a Palóc Múzeumban látható Bölcsőtől a sírig című tárlatot.

Május 17-én avatták fel a Szent Ágoston Katolikus Általános Iskola és Óvoda pusztamérgesi intézményének műanyag borítású kézilabda-pályáját. A speciális talajú pálya építésére a Tisza Volán SC pályázott a Magyar Kézilabda Szövetségnél, megvalósítását a Szeged-Csanádi Egyházmegye és a település önkormányzata is támogatta. A 2011 óta az egyházmegye fenntartásában működő iskola diákjai a sportágban számos kiemelkedő sikert értek el, többször vettek részt az országos kézilabda diákolimpia döntőjében is.

Kaleidoszkóp címmel Húvösvölgyi Ildikó előadójával folytatódik a Dóm Művészeti Szalon rendezvénysorozata. A Kossuth-díjas színművésznő Istenről, családról, szeretetről és hazáról szóló versekkel várja a közönséget május 24-én, pénteken este 7 órától a Szegedi Dóm Látogatóközpontban.

Tematikus napot tartottak a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium hallgatói és munkatársai a kiskunfélegyházi Kossuth Lajos Szakképző Iskolában. A szakkollégium hallgatói több oldalról is bemutatták a középiskolásoknak az egyetemi életet, bízva abban, hogy ezzel is motiválják őket a továbbtanulásra. Tóth Johanna, a T.E.S.Ó. nevű foglalkozást, Rák Ágnes a Patrónusi programot, Berta Arnold a kollégium cigány nyelvi és kulturális műhelyéből merítve, a roma kultúrát ismertette meg a diákokkal. Az interaktív foglalkozásokkal párhuzamosan Kállai Ákos, a Szegedi Nemzeti Színház színházpedagógusa drámajátékokkal tette teljessé a tematikus napot.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja szeretettel hív minden érdeklődőt a május 22-én, szerdán 17 órakor kezdődő előadásra a Katolikus Ház dísztermébe (Dugonics tér 12.). A „Fejleszt vagy butít?” című speciálkollégiumot Uzsalyné Dr. Pécsi Rita neveléskutató tartja a gyermekek/fiatalok okoseszköz-használatának kérdéseiről. (A képernyőzés hatása a fejlődő idegrendszerre. Van-e életkorhoz illő használat? Hogyan válik valaki függővé? A Patkány Hotel kísérlet, Közösségi média: kapcsolat, vagy illúzió? Van védelem? Tanítható? Mire való a gép? Mire való az agy?) Az előadáson a részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Jelentkezni a <http://csaladkozpont.hu/csaladegyetemvilaghalos> oldalon lehet.

A májusi egyházzenei hónap alkalmából május 22-én, szerdán az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban (Torontál tér 4.) az este 6 órai szentmise után műsort ad a Szegedi Ökumenikus Kórus.

Szegedi városi zarándoklatra hívják a város katolikus közösségeinek tagjait május 26-án, vasárnap a Belvárosi Plébánia munkatársai. Az alkalom célja a közös ima a résztvevők szűkebb és tágabb lakóhelyükön élőkért. Csatlakozási helyszínek és időpontok:

8.45 - Indulás a felsővárosi Szent Miklós-templomból

10.00 - Szentmise a petőfitelepi Jézus Szíve-templomban

12.15 - Tarján, Szent Gellért-templom

14.00 - Szeged-Rókus, Szent Rókus-templom

15.15 - Alsóváros, ferences plébánia: rózsafüzér. (Indulás 16.15-kor a Dómba)

17.00 - Rózsafüzér a Dómban, majd 18 órakor záró szentmise.

Minden imádkozót egyénileg és csoportosan is várnak a szervezők, akár csak egy-egy szakaszra, vagy a befejező, közös nagy útvonalra Alsóvárostól a Dómba.

Az egyházmegye tavaszi bérmálási rendje szerint május 25-én, szombaton 10.00 órakor Békésszentandrás, 15.00 órakor Csanádpalotán, május 26-án, vasárnap 9.30 órakor Bordányban a Szent István király Plébánián, 9.00 órakor Szeged-Szőregen az Alexandriai Szent Katalin Plébánián, 10.00 órakor Gyulán a Nádi Boldogasszony Plébánián, 11.00 órakor Zákányszéken a Szentháromság templomban lesz bérmálás.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.